

[Nielsen-Man.]

Jeg vil være betænkelig ved at gå så vidt som til at forlange, at disse huse ikke skulle kunne omsættes, uden at køberen i forvejen er godkendt, men jeg erkender, at der er et problem her, der er meget vanskeligt at løse. Det falder måske nok væk, efterhånden som byggeomkostningerne falder, idet de huse, der er bygget i de senere år, er belånt så højt, at de ikke egner sig som spekulationsobjekter. Spekulationen er størst for de huse, hvori der er lån fra 9 000 og op til 12 000 kr., som var maksimum i nogle år. De kan i mange tilfælde koste det samme som et nyopført hus, henimod 20 000 kr. Det er meget vanskeligt at forhindre spekulation i disse ejendomme. Hvad der kan gøres på en fornuftig måde, bør gøres, men jeg er betænkelig ved at gå så vidt som til at beskære ejernes følelse af ejendomsret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Elmquist): Jeg skal lade de to følgende sager på dagsordenen udgå til senere behandling i dette møde.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af § 55, stk. 2—5, i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte som ændret ved lov nr. 253 af 4. juni 1947.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1377).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at redegøre for forslag til lov om forlængelse af bestemmelserne i § 55, stk. 2—5, i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte som ændret ved lov nr. 253 af 4. juni 1947. Lovforslaget er vedtaget af det andet høje ting i den skikkelse, hvori det blev fremsat.

Lovforslaget drejer sig populært sagt om taglejligheder. I 1947 gennemførte man en tilføjelse til den gældende lovgivning om offentlig støtte til byggeriet. Denne tilføjelse gjaldt til og med finansåret 1950—51 og gik ud på, at der skulle kunne ydes almindelig støtte med rentenedsættelse til

at ændre gamle boliger eller bestående huse, så at antallet af lejligheder blev forøget. Det har vist sig, at denne lovbestemmelse ikke er blevet benyttet i særlig vid udstrækning, men den er dog blevet benyttet. Ved hjælp af den er der fremskaffet 241 lejligheder og 24 selvstændige værelser. Af disse er 192 taglejligheder, og da det altså rent faktisk har vist sig, at ordningen har virket til at fremme indretningen af nye boliger i ældre ejendomme, har ministeriet besluttet at foreslå de nugældende lånebestemmelser forlænget til og med finansåret 1953—54. Dette ønske har det andet høje ting sluttet sig til ved vedtagelsen af lovforslaget. Jeg anmoder dette høje ting om at gøre det samme.

Chr. J. Hansen: Da rigsdagen i samlingen 1946—47 gennemførte en ændring af loven om støtte til boligbyggeri — de bestemmelser, som der nu er forelagt forslag om at forlænge —, var det udfra ønsket om at tilvejebringe bedre betingelser for lån til om- og tilbygninger. Der var her i særlig grad tænkt på lejligheder i tagetager. Loven havde på dette område ikke været stærkt benyttet før, og formålet med ændringen og de bedre lånebetingelser var at animere til større lån og oprettelse af flere lejligheder, hvad der i høj grad var påkrævet dengang og også er det nu. Når man nu ser på det resultat, der er kommet ud af ændringerne, må det siges, at det hverken er opmuntrende eller imponerende. Det er en kendsgerning, at boligmanglen er et af de onder, der fortsat må kæmpes imod, og enhver mulighed for at fremskaffe flere lejligheder må udnyttes, hvorfor forlængelsen af denne lovbestemmelse også må anses for ganske naturlig. Vilklårene for boligbyggeriet er i de senere måneder ikke blevet lettere, tværtimod, det er blevet både betydeligt sværere og betydeligt dyrere at bygge, og det er en udvikling, der vækker bekymring i vide kredse af befolkningen. Jeg skal samtidig med, at jeg anbefaler lovforslaget, indtrængende henstille til den højtærede indenrigs- og boligminister, at der gøres, hvad gøres kan for at lette mulighederne for opførelse af de flest mulige boliger. Det har man afgjort ikke indtryk af er sket i den senere tid.

I folketingsudvalgets betænkning er der en passus om, at man såvidt muligt skal søge at få de lejligheder, det drejer sig om efter disse lovregler, på 1 værelse med køkken, udlejet til enlige personer, idet udvalget udtaler, at disse personer hidtil har haft